

EESTI MAASTIKUARHITEKTIDE LIIDU KUUKIRI

07/2026

EMALi kuukirja järgmine number ilmub 1. septembril

juhatus: juhatus@maastikuarhitekt.ee

Maarja Gustavson, Tanel Breede
Eneli Niinepuu, Maali Roomet-Allese, Maarja Tüür

koordinaator: Reet Soans info@maastikuarhitekt.ee

projektijuht: Kati Ots kati@maastikuarhitekt.ee

kuukiri: Minea Kaplinski-Sauk minea@maastikuarhitekt.ee

• SEEKORDSES KUUKIRJAS •

Ootame osalema EMALi [kuraatorikonkursil](#) (lk 1) ning [aastapremiate konkursil](#)! (lk 2)

Tervitame rõõmuga oma uut partnerit – ACO (lk 1)

Kutsume rahvusvahelistele üritustele (lk 2)

- ▶ 8.-9. oktoobril toimub Vilniuses konverents „Green Dialogues 2026“
- ▶ 2.-6 septembril leiab Riias aset IFLA Europe'i üldkogu ning konverents “Muutuvad maastikud”

Vaatame üle, mis toimus:

- ▶ TABi avaaktsioonil (lk 3)
- ▶ Arhitektuuri Maja tutvustusel (lk 3)

Saame reisikirja vahendusel osa Jaapani õppereisist (lk 4-6)

• JUULIS KUUKIRI PUHKAB •

Käes on aasta kõige lopsakam ja valgem südasuveaeg. Et meile kõigile ja iseendale lakkamatust uudisvoost veidi puhkust anda, suundub Kuukiri oma iga-aastasele suvepausile. Või siis, tsiteerides lastekirjandusklassikuid, oleme mõneks ajaks: “Ilusa ilma tõttu suletud”. See tähendab, et augustis uut Kuukirja ei ilmu ning kohtume uuesti septembris.

Ärge siiski suvetoimetuste keskel unustage, et aeg-ajalt tasub ikka kiigata [EMALi kodulehele](#) ning jälgida meid ka [FBs](#) ning [Instagramis](#), et aegsasti kõigi maastikuarhitektuuri uudistega kursis olla. Kohtumiseni sügisel ja ilusat suve!

Vihmajärgne udu Põlvamaal

Foto: Minea Kaplinski-Sauk

Tutvustame EMALi uut partnerit:

ACO LAHENDUSED KAASAEGSE MAASTIKUARHITEKTUURIS

ACO Sustainable Urban Drainage ja “sponge city” mõtteviis

Maastikuarhitektuuris kasvab kaasaegse linnaruumi loomise kõrval vajadus kohaneda kliimamuutustega. Ekstreemsete sademete ja kuumalainete taustal on üha kriitilisem arendada ja võtta kasutusele selliseid jätkusuutlikke drenaažisüsteeme, mis tagavad ka linnahaljastuse elujõu ja ökoloogilise mitmekesisuse.

Terviklikus sademevee käitlemise ahelas on oluline roll vee ajutisel salvestamisel ja aeglasel pinnasesse juhtimisel, et toetada põhjavee taastumist. Nii vähendame üheaegselt üleujutusriske ja tagame tõhusa sademevee puhastamise, ent loome ka tehniliselt töökindla ja väärtusliku ruumielemendi.

Tuginedes juhtiva tootjana ulatuslikule rahvusvahelisele kogemusele ja inseneripädevusele, soovime olla partner, kes toetab projekteerijaid ja arhitekte nii lahenduste valikul kui ka realiseerimisel. Pakume töökindlaid ja tehniliselt läbimõeldud tooteid, nõustamist projekteerimisfaasis ning digitaalseid planeerimistöööriistu ja BIM-lahendusi.

• EMAL 25 NÄITUSE KURAATORIKONKURSS •

2028. aastal möödub **25 aastat Eesti Maastikuarhitektide Liidu asutamisest**. Selle tähistamiseks kavandab liit senini kõige mastaapsemat **maastikuarhitektuuri näitust** Eesti Arhitektuurimuuseumi suures saalis **jaanuarist aprillini 2028**. Näitus on ühtaegu EMALi juubelisündmus ja laiem avalik haridus- ja kommunikatsiooniprojekt, mis tutvustab Eesti maastikuarhitektuuri arengut ja tulevikusuundi.

Võidutööd valib välja žürii. Auhinnafond on 4500€.
Võitja kuulutatakse välja septembris 2026.

Täpsemad tingimused leiate [EMALi kodulehelt](#).

Küsimused ja lisainfo:
info@maastikuarhitekt.ee
Eesti Maastikuarhitektide Liit

EESTI MAASTIKUARHITEKTIDE LIIDU AASTAPREEMIADE KONKURSS 2026

Eesti Maastikuarhitektide Liit kuulub välja konkursi
EMALi aastapreemiad 2026!

Aastapreemiade eesmärk on tunnustada väljapaistvaid erialaseid saavutusi.

Aastapreemiatele on oodatud kandideerima **terviklikud maastikuarhitektuuri teosed** ja **väliruumi kvaliteeti tõstvad teod**. Teoseks võib olla näiteks avalikus kasutuses olev väljak, park, tänav, spordipark või mänguväljak, memoriaal vms kui ka privaatne aed või poolavalik ruum kortermajade ümbruses. Samuti võib esitada ajutisi lahendusi nagu sündmuse väliruumid, installatsioonid, alade vahekasutuse lahendused jne.

Esitada võib varem nomineerimata teoseid perioodist 21. august 2021 kuni 20. august 2026 (tagasiulatuvalt 5 aastat).

Konkurss on avalik, töid võivad esitada nii eraisikud kui ka asutused [veebivormi](#) kaudu.

Tööde esitamise tähtaeg on **21. august 2026**.

Eesti Maastikuarhitektide Liidu aastapreemiad 2026 [STATUUT](#).

Esitatud kandidaatide seast valib nominendid ja preemiasaadajad välja maastikuarhitektidest ja teistest siduserialade ekspertidest koosnev žürii. Žürii koosseis avalikustatakse juunikuul jooksul.

Nominendid Eesti Maastikuarhitektide Liidu aastapreemiale avalikustatakse septembris. Esialgsete kandidaatide nimekirja ei avalikustata. Eesti Maastikuarhitektide Liidul on õigus heatasemeliste kandidaatide puudumisel jätta preemiad välja andmata. Laureaadid kuulutatakse välja arhitektuurivaldkonna loomeliitude ja Kultuurkapitali arhitektuuri sihtkapitali ühisel auhinnatseremoonial Eesti Arhitektuuripreemiad 2026.

Eesti Maastikuarhitektide Liidu aastapreemia on rahaline, selle väljaandmist toetab Eesti Kultuurkapital.

Maastikuarhitektide Liidu, Arhitektide Liidu, Sisearhitektide Liidu, Kultuurkapitali arhitektuurivaldkonna aastapreemiade ning Maja ruumipublikatsioonipreemia nominentide ja laureaatidega võib tutvuda kodulehel [arhitektuuripreemiad.ee](#) ja [kogumikes](#).

Kontakt: Reet Soans, tel 5060834, info@maastikuarhitekt.ee

Graafiline disain: Unt/Tammik

Lisainfo [SIIN](#)

Konverents “Roheline Vilnius”

8.–9. oktoobril Vilniuses toimuv konverents „Green Dialogues 2026“ toob kokku omavalitsuste haljasalade haldajad, arboristid, linnaplaneerijad, maastikuarhitektid ja jätkusuutlikkuse valdkonna spetsialistid kogu Euroopast, et arutada linnapuude ja vastupidava rohelise infrastruktuuri tulevikku. Konverentsi korraldab Vilniuse linn – 2025. aasta Euroopa roheline pealinn – ning seal arutatakse, kuidas linnad saavad saavutada nutikama ja jätkusuutlikuma linnaroheluse haldamise kaudu reageerida kliimamuutustele, bioloogilise mitmekesisuse kadumisele ja suurenevale keskkonnasurvele.

Tänavuse programmi keskmes on linnapuud – alates linnapuudega seotud määrustest ja pikaajalisest haljastuse haldamisest kuni ühe puu ökoloogilise, sotsiaalse ja majandusliku väärtuseni. Teemadena on üleval kliimamuutustele vastupidavad puuliigid, mulla tervis, bioloogiline mitmekesisus, puude kärpimine ning eesmärgiks on pakkuda praktilisi lahendusi rohelisema ja tervislikuma keskkonna loomiseks tuleviku linnades.

Lisainfo [SIIN](#).

IFLA Europe konverents Riias

IFLA Euroopa üldkogu ja piirkondlik konverents alateemaga “Muutuv maastik” toimub **2.–6. septembril 2026 Riias**, Lätis!

Konverents keskendub maastikuarhitektuuri praktilistele, kuid samas uuenduslikele professionaalsetele lähenemisviisidele, mis aitavad kujutleda ja ehitada vastupidavat tulevikku, kaitstes samal ajal kultuuripärandit, koha identiteeti ja looduslikke protsesse. Konverentsi eesmärk on luua dialoogiplatvorm teadusuuringute, erialase praktika, poliitika ja hariduse vahel, uurides, kuidas maastikuarhitektuur saab aktiivselt suunata üleminekuid jätkusuutlikumate, kaasavamate, taastuvate ja ilusamate maastike poole.

Lisainfo [SIIN](#).

Üleriigilise planeeringu täiendatud eelnõu veebitutvustus

Üleriigiline planeering „Eesti 2050“ on jõudnud kooskõlastamise etappi. Olete oodatud veebitutvustusele, kus antakse ülevaadt eelnõu peamistest muudatustest ning selgitatakse ka olulisemaid ettepanekuid, mida ei olnud võimalik arvestada. Veebitutvustus toimub **2. juulil** kell 15.00–16.00 [MS Teamsis](#).

Lisainfo [SIIN](#).

yrp2050.ee

VÖISTLUS: Tallinna Raekoja platsi avaliku ruumi ideekonkurss

Ideevõistluse eesmärk on leida lahendus, mis toob ajaloolisele väljakule rohkem elu, mugavust ja kvaliteetset linnaruumi, säilitades samal ajal selle ainulaadse kultuuripärandi väärtuse. Võistlustöödega oodatakse lahendusi platsi katenditele, linnamööblile ja konteinerhaljastusele ning visiooni paindlikuks kasutamiseks erinevatel aastaegadel ja sündmustel. Võistlustööde esitamise tähtaeg on **4. september** kell 15.

Lisainfo [SIIN](#).

Raekoja platsi suvepark (autorid Ann Kristiin Entson ja Hannes Aava)
Foto: Tallinna Strateegikeskus

TALLINNA ARHITEKTUURIBIENNAALI AVAAKTSIOON „MIDA KÜLVAD, SEDA LÕIKAD. VAHEPEALNE MAASTIK“

2. juunil leidis Tallinna Linnahalli katusel aset TABi avaaktsioon „Mida külvad, seda lõikad. Vahepealne maastik“. Sündmus juhatab sümboliliselt sisse Eesti Arhitektuurikeskuse korraldatava 2026. aasta Tallinna Arhitektuuri Biennaali ehk TABi seeme pandi üheskoos mulda ning kutsuti kõiki märkama, mida me linnaruumi külvame ja millist tulevikku sellest loodame lõigata.

Aktsiooni viidi läbi koostöös EMALiga. Kohapeal tutvustasid TAB 2026 kuraatorid tänavuse biennaali programmi ning liidu president Maarja Gustavson juhtis eest taimede istutamist.

Fotod: Sven Tupits

EESTI ARHITEKTUURI MAJA IDEE TUTVUSTUS

Eesti Arhitektide Liit, Eesti Maastikuarhitektide Liit, Eesti Sisearhitektide Liit, Eesti Arhitektuurimuseum, Eesti Arhitektuurikeskus ja MAJA toimetused on istunud ühise laua taga, kaardistanud kõigi vajadused ning koostanud ühise ruumiprogrammi valdkonnaülelele hoonele. Välja on vaadatud ka potentsiaalne koht – tulevane Eesti Arhitektuuri Maja võiks paikneda arhitektuurimuseumi esisel platsil.

Juuni algul rääkisime sellest ideest esimest korda avalikult ja kutsusime kõiki ka edasi kaasa mõtlema. Ürituse käigus esitlesid EKA 3. kursuse üliõpilased viit inspireerivat kavandit, mis valmisid arhitektuuristuudio „Arhitektide maja – Kes? Kus? Kuidas?“ tulemusel. Juhendajateks olid Karli Luik ja Johan Tali (Molumba), Maria Helena Luiga ja Andrea Tamm (kuidas.works). Maastikuarhitektuuri stuudiot juhendasid Katrin Koov ja Hannes Aava, konstruktsioonid Jürgen Einpaul.

Foto: Kaspar Allese

AJAMÕÖDE, TÜHJUSE JÕUD NING MAASTIKU JA ARHITEKTUURI SÜMBIOOS Maastikuarhitektidena Jaapanis

Tekst ja fotod: Maarja Gustavson ja Heiki Kalberg

Õppereisi toetas EMAL loomestipendiumiga. Pikemat artiklit Teshima kunstimuuseumist loe ka [02/2026](#) Kuukirjast.

Jaapan on eriline sihtkoht igaühele, ent eriti maastikuarhitektile pakub see mitmekordset avastamisrõõmu käsikäes sügava professionaalse arenguga. Kuna tegu on kauge ja esmapilgul ehk ka võõra kultuuriruumiga, siis tutvuse sobitamiseks oli Arhitektide Liidu poolt organiseeritud grupireis väga hea variant. Tegelikult ei ole Jaapani külastamine aga ka omal käel enam midagi ületamatut, sest viimase kümnekonna aastaga on Jaapanis reisimine muutunud turistide jaoks oluliselt lihtsamaks (ning tänu soodsale valuutakursile ka üksjagu odavamaks).

Meie arhitektide õppereisi 25-liikmelises grupis osales 3 maastikuarhitekti ehk lisaks allakirjutanutele ka Merle Karro-Kalberg. Juba lennujaamas anti igale osalejale kätte väike „piibel“, kuhu jaapanipärase detailsusega oli koondatud kõik vajalik alates minutitäpsusega (!) programmist kuni külastatavate objektide tutvustuse ja osalejate kontaktideni. Reis kestis kaks nädalat ning selle jooksul kulgesime piki saart lõunast põhja poole nii, et liikusime väiksematest-väiksematest kohtadest järjest suurematesse. Algul kogesime rohkem loodust – rannikut, saari, mägesid, metsi. Reisi lõpetasime aga pööraselt intensiivses Tokyos.

Meie teekond algas Seto sisemerel paiknevate nn kunstisaarte külastamisega. Sealseid väikesaari koondava Benesse Art Site Naoshima nimelise kultuurialgatuse eesmärk on luua inimese, looduse ja kogukonna vahel uusi seoseid ning aidata kunsti kaudu elavdada hääbuvaid saarekogukondi. Just Teshima saar ja sealne kunstimuuseum, kus eriti selgelt avaldus jaapani ruumikultuurile lahutamatu iseloomulik maastiku ja arhitektuuri ühtsus, jättis kogu reisi ühe kustumatuma mulje. Kogu kompleks on ülimalt tundlikult maastikku paigutatud ja terve külastusteekond hoolikalt läbi mõeldud. Kulminatsiooni ja keskse objekti moodustab 40-60 m läbimõõduga imeõhuke, (ca 25 cm paksune) betoonkoorikust kuppel. See valati ülitäpselt vormitud mullakünka peale ning peale betooni kivinemist kaevati pinnas alt välja. Tulemuseks on lahendus, kus arhitektuur ei domineeri üle looduse, vaid muutub selle osaks – betoonist vorm reageerib topograafiale, valgusele ja veele, luues ruumi, mis on samaaegselt ehitatud ja loomulik. Ühtegi nn „päris“ kunstiteost selles kunstisaalis ei eksponeerita, vaid mäng käib ümber ruumitunnetuse. Nii mõneski mõttes süvendas sealne kogemus arusaama, et tugevaim ruum sünnib mitte lisamise, vaid eemaldamise kaudu. Just väikese sekkumise jõud on jaapani ruumipraktika keskne põhimõte.

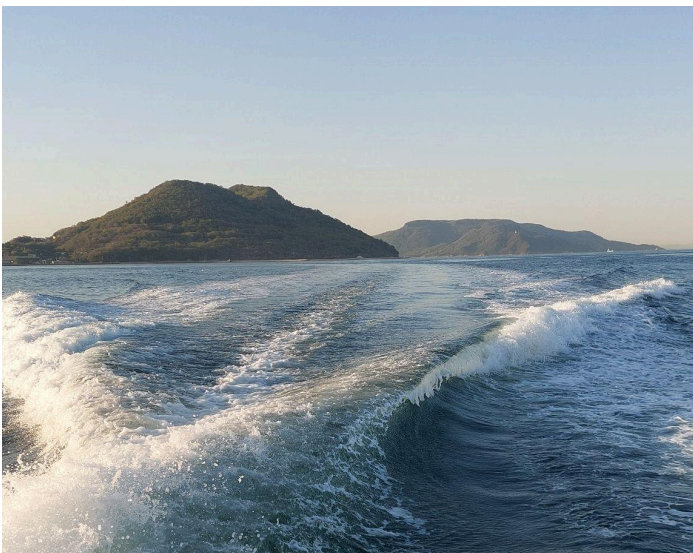

Foto: Maarja Gustavson

Foto: Maarja Gustavson

Teshima saar on hea näide, kuidas üks julge sekkumine ja algatus on andnud väikesaarele täiesti uue hingamise. Sarnane stsenaarium on kordunud ka kõrvalasulval Naoshima saarel, kus on samuti ühendatud kunst, arhitektuur ja maastik. Tegu on suuruselt Kihnu ja Ruhnu vahele jääva saarega, kust võib leida nii Yayoi Kusama hiiglaslikke täpilisid kõrvitsaid, mis on muutunud kaasaegse Jaapani kunsti ikoonideks, kui Tadao Ando kultusmaju, mis on paljude „arhitektuuri palverännakute“ sihtmärkideks. Oluline on ka Naoshimal asuv Chichu Art Museum, kus lisaks saalides eksponeeritud Monet', Turrelli ja De Maria töödele, on kunstiteoseks ka maa-alune kunstimuuseumi hoone ise.

Foto: Maarja Gustavson

Täiesti omaette kogemus on jaapani templiaiad, millest eriti kustumatu mulje jättis Kyotos asuv Ryōan-ji zen-budistliku templi kiviaed. Aia kompositsioon on rajatud 15 kiviga, ent nende asetus on selline, et korraga on võimalik neist jälgida ainult 14 ehk ükskõik, kuidas aias ka liikuda, on üks kivi vaateväljast alati väljas. Sellises läbimõelduses on midagi peaaegu aukartustäratavat, ent samas sügavalt meditatiivset ja erilist.

Sanjūsangen-dō templi Hoju-deni tiigiaed

Foto: Heiki Kalberg

Kyotos ja ajaloolistes paikades nagu Magome tuli selgelt esile, kui tundlikult suhtuvad jaapanlased kultuurimaastikku ning kuidas nad oma tegevuses arvestavad ajamõõtmega. Ruum ei ole lõpeks kunagi staatiline, vaid pidevas muutumises, kus aastaajad, kulumine ja kasutus loovad väärtust. Lääne kiiretes arendusprotsessides ei ole sellele ajalise mõõtmele sageli ruumi jäetud, ent Jaapanis on aja kontseptsioon ruumikujundusse algusest peale sisse integreeritud.

Meie reisiril külastatud objektidest ilmselt ajalisuse mõõde harukordse tundlikkusega Kakamigahara krematooriumis, kus arhitektuur käsitleb elu ja surma kui ajalisel laienevat kogemust ning pakub rahulikku ja väärikat, raskeil hetkedel toetavat ruumi üleminekuks. Eriti mõjus oli hoone ja maastiku koostoime – veesilm, hoone maht ja liikumised moodustasid ühtse terviku, kus arhitektuur ei ole objekt, vaid õrn, sõnadeta töötav protsess.

Meisō no Mori (Forest of Meditation). Arhitekt Toyo Ito ei soovinud ehitada traditsioonilist monumentaalset krematooriumi, vaid kujundada arhitektuuri, mis sulanduks maastikku. Katust vaadates tekib mulje, nagu oleks maapinnale laskunud pilv või suitsuvine. Vorm viitab krematsioonist tõusvale suitsule, maastiku lainetele ja pilvedele taevas. Katust kannavad 12 koonilist sammast, mis mõjuvad nagu puutüved metsas või maastikust välja kasvavad vormid. Tehniliselt täidavad sambad lisaks kandvale funktsioonile ka vihmavee äravoolu rolli. Vesi kogutakse katuse madalamatest punktides ja juhitakse sammaste sisse peidetud drenaažisüsteemi.

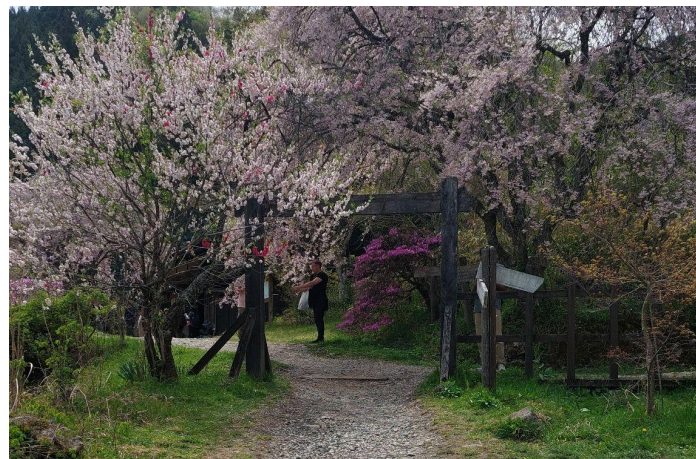
Foto: Heiki Kalberg

Eriline kogemus oli ka matkapäev mägedes, mille vältel kulgesime piki 8 km pikkust ajaloolist postiteed ühest postijaamast ja külakesest teise. Teekond pakkus hulgaliselt hunnituid loodusvaateid, kus vaheldusid metsad ja mäed, jõed ja orud, kosed ja pühamud. Kuna mägedes on kliima natuke jahedam kui mujal, siis saime teepeatusel rändurite puhemajas nautida ka kuulsat sakurat. Kui mujal oli kirsside õitsemise tippaeg aprilli keskpaigaks juba möödas, siis siin oli veel võimalik seda ilu kogeda. Päeva lõpetas traditsiooniline jaapani onsen, et järgmisel päeval sukelduda Tokyo keeristesse puhta keha ja puhastunud meelega.

Kuiv maastikuaed/zen-aed Miyama külas

Foto: Heiki Kalberg

Sakura mägedes

Foto: Maarja Gustavson

Tokyo hiiglaslik metropol, eriti Azabudai Hills ja Ginza, tõi väga selgelt esile linnaplaneerimise iseäranis kompleksse kõrgtasandi, kus kokku on saanud väga suur asustustihedus, eraomandi killustatus ja samas seda kõike saatev erakordselt kvaliteetne avalik ruum. Linn ja loodus ei ole Tokyos vastandid, vaid põimunud süsteemid. Väikesed rohealad, detailne materjalikasutus ja hoolikalt kureeritud liikumised loovad inimhõõtmelise kogemuse ka megasuurus linnas. Kuigi... eestlase jaoks oleks võinud rohelust küll kordades rohkem olla.

Hama-rikyū Onshi Teien (Hamarikyū Gardens). Mereveetiigiga park Tokyo lahe ääres Chūō linnaosas kõrghoonete keskel, mistõttu on seal hästi näha vana Edo-aegse Jaapani ja kaasaegse Tokyo kontrast. Tiigi keskel asub traditsiooniline Nakajima-no-Ochaya teepaviljon, kus küllastajad saavad nautida matcha teed ja Jaapani maiustusi.

Foto: Heiki Kalberg

Üldise tähelepanekuna jäi reisilt silma, et jaapani ruumikogemus on tugevalt dramaturgiline: liikumine ruumis on lavastatud, vaated avanevad järk-järgult ning detailid suunavad taju. Mõtlemise ruumist kui protsessist, mitte objektist. Väga oluline oli ka tühjuse väärtuse mõistmine – mitte iga ruum ei pea olema täidetud, vaid just tühjus loob võimaluse kogemuseks ja tõlgenduseks. Ja kõige selleks on vaja võtta aeg.

Lisaks suurele pildile oli igal sammul tuntav ka Jaapanile iseloomulik ratsionaalsus, kord ja individuaalne panus ühiskonna hüvanguisse. Maad on vähe ja inimesi palju, kuid olemasolevat ruumi kasutatakse äärmiselt läbimõeldult. Kui kõvakatet on palju, siis otsitakse võimalusi haljastuse lisamiseks ka väikseimate sekkumiste kaudu. Üks sümbolne näide on eramute aedade lahendused, kus omanikud teevad teadlikult oma piirdesse avasid või kujundavad sisseasteid, et tänavaruumi avaneks vaade puule või haljastusele. See on pealtnäha väike žest, kuid kannab endas tugevat ruumilist ja sotsiaalset sõnumit – linn ei ole ainult eraomandite summa, vaid jagatud keskkond. Eestis kohtaks sellise lahenduse puhul sageli argumenti „minu maa, minu asi“, kuid Jaapanis toimib see teisiti.

Mõnus žest, kuidas piire astub tagasi, et avalikus ruumis oleks haljastust

Foto: Maarja Gustavson

Sarnane mõtteviis avaldub ka linnaruumi kvaliteedis laiemalt. Isegi väiksemates linnades leidub arvukalt väikeseid, kuid arhitektuuriselt väga hästi lahendatud hooneid. Sageli on need lihtsad, praktilised ja tagasihoidlikud, kuid detailides äärmiselt täpsed. See paneb hea arhitektuuri rohkem silma paistma kui Eestis, kus ruumiline kvaliteet kipub suuremahuliste arenduste varju jääma.

Üks maailma suurimaid puidust religioosseid hooneid Higashi Hongan-ji Goeidō

Foto: Heiki Kalberg

Väga tugeva mulje jättis ka avaliku ruumi toimimine kui teenus – näiteks tualetid kui inimõigus. Sisuliselt igal pool, ka looduses ja matkaradadel, on need kättesaadavad, tasuta ja puhtad. See ei ole lihtsalt mugavus, vaid märk süsteemsest mõtlemisest: kui ruumi kasutatakse, peab see olema inimlik ja toimiv.

Kokkuvõttes arendas see reis võimet näha ruumi tervikuna: mitte ainult füüsilise keskkonnana, vaid kultuurilise, ajalise ja emotsionaalse süsteemina. Jaapani kogemus kinnitas, et kvaliteetne ruum – olgu see linn, hoone või isegi toiduelamus – sünnib detaili, vaashoituse ja sügava kontekstitundlikkuse kaudu. Just see mõtteviis ongi kõige väärtuslikum, mida oma edasisesse loomingusse kaasa võtta.

Kuiv maastikuaed/zen-aed Miyama külas

Foto: Heiki Kalberg

EMAL TÄNAB OMA TOETAJAJID:

| kuldpartner |

EXTERNY

| kuldpartner |

stoneroc

By Bauroc

| kuldpartner |

LODE

|partner|

|partner|

|partner|

|partner|

